

LO CHO BỐ

Con trai: “Bố ơi, con ở nhóm khoa học kỹ thuật làm một chiếc đĩa bàn, con biếu bố!”.

Bố: “Con để mà chơi, đưa cho bố làm gì?”

Con: “Chẳng phải là bố vẫn thường hay uống rượu say ở ngoài đường, không phân biệt đông tây nam bắc là gì?”.

NGUYÊN NHÂN ĐẾN CHẬM

Thầy giáo: “Vì sao ngày nào em cũng đến chậm?”

Học sinh: “Vì ngoài cổng trường có một tấm biển đường, trên có ghi là: “Trường học: Đi chậm”.

CHẲNG NÓI GÌ CẢ

Tiểu cương: “Hôm qua cậu thi không đạt, về nhà có bị bố nói gì không?”

Tiểu Lãm: “Lời thô tục có tính không?”

Tiểu Cương: “Tất nhiên là không tính”.

Tiểu Lãm: “Thế thì bố tớ chẳng nói gì cả”.

KÝ TÊN

Con trai: “Bố ơi, bố có thể nhắm hai mắt lại rồi viết tên mình được không?”

Bố: “Tất nhiên là được, cái đó có gì khó?”

Con trai: “Vậy bố hãy nhắm mắt lại rồi ký tên vào bảng thành tích học tập của con!”.

TRÁCH MẮNG

Học sinh: “Thưa thầy, có bao giờ thầy trách mắng một đứa trẻ vì nó không làm tốt một việc gì đó không ạ?”

Thầy: “Tất nhiên là không bao giờ”.

Học sinh: “Vậy thì hay quá, em chưa làm bài tập ạ”.

TRÁI VỚI Ý MUỐN

“**T**hi được bao nhiêu điểm?”

“Con được ba điểm”.

Bộp! bộp! bộp! Đít thẳng bé bị ba cái đế giày của bố.

“Lần sao thi sẽ được bao nhiêu điểm?”

“Lần sao thì một điểm con cũng chẳng thiết”.

CÔ BÉ NÓI DỐI

Khách: “Bố cháu có nhà không?”

Cô bé: “Bố nói là không có nhà!”

Khách: “Bố cháu sợ phiền phức không muốn tiếp khách phải không?”

Cô bé: “Sao bác biết? Bố bảo cháu không được nói như vậy?”.

MẶT TRÁI XOAN

Cô gái nọ thích làm dáng, không thích học hành.

Một hôm, nhà trường phát phiếu đăng ký cho học sinh, trong đó có hai mục “xuất thân gia đình” và diện mạo chính trị” làm cho cô gái lo lắng. Nghĩ mãi, nghĩ mãi, cô gái bỗng nhớ đến lời bà nội kể là cô sinh ra trong một cái đình”. Còn “diện mạo chính trị” thì cô lấy gương soi, ngắm một lúc lâu cô tủm tỉm cười mãn nguyện rồi ghi vào đó “Mặt trái xoan”.

RẢN NĂM BƯỚC

Hai an hem lên núi chơi. Anh bảo em:
“Trên núi này có rản năm bước, bị nó cắn rồi đi năm bước thì chết, nhất định phải cẩn thận!”

“Không sao đâu, chẳng may bị rản năm bước cắn thì em chỉ đi bốn bước rồi không đi nữa”.

“Mày thông minh thật. Có điều, mày làm như thế thì nguy hiểm lắm, cách cái chết chỉ có một bước”

“Thế thì làm thế nào?”

“một bước cũng không đi là an toàn nhất!”.

KẸ SÚC SINH HƯ HỎNG

Thầy giáo: “Náy em, lệnh tôn, lệnh đường, lệnh lang ba từ ấy chỉ người nào? Học trò: “Lệnh tôn là em, lệnh đường là mẹ thầy”.

Thầy giáo: “Còn lệnh lang?”

Học trò: “Lệnh lang là thầy kẻ súc sinh hư hỏng”.

Thầy giáo: “Ai bảo em thế?”

Học trò: “Bố em ạ”.